

ปัญหาการครอบครองอาวุธปืนในระหว่างการยื่นขอออกใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน
(แบบ ป.๔) ต่อนายทะเบียนท้องที่ : ศึกษาวิเคราะห์กรณีที่เป็นการซื้อขายอาวุธปืนจากร้านค้า
ต่างท้องที่ ตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง
และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐*

นายณพคุณ ฤกษ์จิตร**

๑. บทนำ

พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ เป็นกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยของประชาชน ประกอบกับอาวุธปืนเป็นสิ่งที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อประโยชน์สาธารณะหรือต่อประชาชน จึงจำเป็นที่จะต้องได้รับการควบคุมการทำซื้อ มี ใช้ สั่ง หรือนำเข้า ซึ่งอาวุธปืนอย่างเคร่งครัด แต่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการยื่นขอออกใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนต่อนายทะเบียนท้องที่ ในกรณีที่ผู้ยื่นคำขอซื้ออาวุธปืนจากร้านค้าต่างท้องที่ กลับไม่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับกำหนดระยะเวลาในการยื่นขอออกใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน (แบบ ป.๔) ต่อนายทะเบียนท้องที่ และการอนุญาตจากนายทะเบียนท้องที่ให้ครอบครองอาวุธปืนในระหว่างการยื่นขอออกใบอนุญาตดังกล่าวรวมทั้งกรณีที่ผู้ขออนุญาตไม่นำอาวุธปืนและใบคู่มือประจำปีไปพบนายทะเบียนท้องที่ เพื่อขอออกใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน (แบบ ป.๔) ผลทางกฎหมายจะเป็นประการใดนั้น หาได้ไม่มีบทบัญญัติหรือบทกำหนดโทษสำหรับกรณีดังกล่าวไว้เช่นกัน ผู้เขียนจึงได้ศึกษาความเป็นมาของการครอบครองอาวุธปืนในระหว่างการยื่นขอออกใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน (แบบ ป.๔) ต่อนายทะเบียนท้องที่ ในกรณีที่เป็นการซื้อขายอาวุธปืนจากร้านค้าต่างท้องที่ สภาพปัญหา วัตถุประสงค์ของกฎหมาย และวิเคราะห์แนวทางในการแก้ไขปัญหา รวมทั้งข้อเสนอแนะเพื่อให้พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ มีความสอดคล้องกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป ตามหลักการ จัดให้มีกฎหมายและยกเลิกหรือปรับปรุงกฎหมายตามมาตรา ๗๗^๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ และพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒

* บทความนี้เป็นความเห็นทางวิชาการของผู้เขียน กรมการปกครองซึ่งเป็นหน่วยงานต้นสังกัด ไม่จำเป็นต้องเห็นพ้องด้วย

** นิติกรชำนาญการ สำนักงานผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านกฎหมาย กรมการปกครอง

^๑ มาตรา ๗๗ รัฐพึงจัดให้มีกฎหมายเพียงเท่าที่จำเป็น และยกเลิกหรือปรับปรุงกฎหมายที่หมดความจำเป็นหรือไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ หรือที่เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตหรือการประกอบอาชีพ โดยไม่ชักช้า เพื่อไม่ให้เป็นการกะแ่ประชาชน และดำเนินการให้ประชาชนเข้าถึงตัวบทกฎหมายต่าง ๆ ได้โดยสะดวกและสามารถเข้าใจกฎหมายได้ง่ายเพื่อปฏิบัติตามกฎหมายได้อย่างถูกต้อง

๒. ความเป็นมาและสภาพปัญหา

๒.๑ วัตถุประสงค์ของกฎหมาย

อาวุธปืนเป็นสิ่งที่อันตรายต่อสวัสดิภาพในชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของประชาชน และอาจเป็นภัยต่อความมั่นคงของประเทศและความสงบเรียบร้อยของประชาชน ด้วยเหตุนี้ พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ จึงได้กำหนดให้บุคคลมีและใช้อาวุธปืนได้เท่าที่จำเป็น โดยบัญญัติให้มิเพื่อใช้ในการป้องกันตัวหรือทรัพย์สิน หรือในการกีฬาหรือยิงสัตว์เท่านั้น^๒ นายทะเบียนท้องที่จึงต้องพิจารณาคุณสมบัติของผู้ยื่นคำขอออกใบอนุญาตให้มิและใช้อาวุธปืน (แบบ ป.๔) เพื่อประกอบการออกใบอนุญาตให้ซื้ออาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนส่วนบุคคล (แบบ ป.๓) และใบอนุญาตให้มิและใช้อาวุธปืน (แบบ ป.๔) อย่างละเอียดและรอบคอบ ดังนั้น พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ จึงเป็นกฎหมายที่กำหนดกลไกและมาตรการสำคัญในการควบคุมการมีและใช้อาวุธปืนของประชาชนอย่างเคร่งครัดโดยต้องได้รับใบอนุญาตให้มิและใช้อาวุธปืน (แบบ ป.๔) จากนายทะเบียนท้องที่ เพื่อควบคุมการครอบครองอาวุธปืน นอกจากนี้ นายทะเบียนท้องที่ต้องมีการตรวจสอบกรณีพบหรือได้รับแจ้งว่า บุคคลใดครอบครองอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนโดยไม่ได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนท้องที่ และพิจารณาดำเนินคดีตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ มาตรา ๗๒ วรรคแรก^๓ ประกอบมาตรา ๗^๔ สำหรับกรณีผู้ครอบครองอาวุธปืนที่ไม่ได้รับใบอนุญาตให้มิและใช้อาวุธปืน (แบบ ป.๔) หรือมาตรา ๗๒ วรรคสาม^๕ ประกอบมาตรา ๗^๖ สำหรับกรณีผู้ครอบครองอาวุธปืนซึ่งผู้อื่นได้รับใบอนุญาตให้มิ

^๒ มาตรา ๙ ใบอนุญาตให้มิและใช้อาวุธปืน และเครื่องกระสุนปืน ให้ออกให้แก่บุคคล สำหรับใช้ในการป้องกันตัวหรือทรัพย์สิน หรือในการกีฬาหรือยิงสัตว์

ใบอนุญาตนั้นให้ออกสำหรับอาวุธปืนแต่ละกระบอก

^๓ มาตรา ๗๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๗ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปีและปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท

ฯลฯ

ฯลฯ

^๔ มาตรา ๗ ห้ามมิให้ผู้ใดทำ ซื้อ มี ใช้นำ หรือนำเข้า ซึ่งอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืน เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนท้องที่

^๕ มาตรา ๗๒

ฯลฯ

ฯลฯ

ถ้าการฝ่าฝืนตามวรรคหนึ่งเป็นเพียงการมีอาวุธปืนที่เป็นของผู้อื่นซึ่งได้รับใบอนุญาตให้มิและใช้ตามกฎหมาย ผู้ฝ่าฝืนต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปีและปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท

ฯลฯ

ฯลฯ

^๖ โปรตดูเชิงอรรถที่ ๔, ข้างต้น

และใช้อาวุธปืน (แบบ ป.๔) (ปืนฉีดมือ) และมาตรา ๗๒ ทวิ^๗ ประกอบมาตรา ๕๙^๘ สำหรับกรณีผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน (แบบ ป.๔) แต่โอนอาวุธปืนของตนไปให้แก่ผู้อื่นโดยที่ไม่ได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน รวมทั้ง มาตรการในการพิจารณาดำเนินกระบวนการเพิกถอนใบอนุญาตเรียกประกัน หรือทำทัณฑ์บน ตามมาตรา ๖๖^๙ หรือมาตรา ๖๘^{๑๐} แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว กับผู้เกี่ยวข้องทุกกรณี ตามความเหมาะสมแห่งพฤติการณ์

๒.๒ ขั้นตอนการดำเนินการซื้ออาวุธปืนจากร้านค้าต่างท้องที่ และการขออนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน

การครอบครองอาวุธปืนเกี่ยวข้องกับความมั่นคงของประเทศและความสงบเรียบร้อยของประชาชน การขออนุญาตมีและใช้อาวุธปืนตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ จึงต้องมีการขออนุญาตจากนายทะเบียนท้องที่ที่ผู้ขอยื่นคำขอมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน ซึ่งนายทะเบียนท้องที่ต้องมีการตรวจสอบประวัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามของการมีและใช้อาวุธปืนของผู้ยื่นคำขอ ก่อนการออกใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน (แบบ ป.๔) เพื่อควบคุมการครอบครองอาวุธปืน โดยผู้มีความประสงค์ที่จะซื้ออาวุธปืนจากร้านค้าต่างท้องที่ จึงต้องยื่นคำขอและดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ โดยสรุป ดังนี้

^๗ มาตรา ๗๒ ทวิ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๘ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง หรือวรรคสาม มาตรา ๒๐ มาตรา ๕๘ มาตรา ๕๙ มาตรา ๖๕ มาตรา ๖๖ หรือมาตรา ๗๐ วรรคหนึ่ง หรือวรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสิบปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๘ ทวิ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ถ้าผู้นั้นฝ่าฝืนมาตรา ๘ ทวิ วรรคสอง ด้วย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หกเดือนถึงห้าปีและปรับตั้งแต่หนึ่งพันบาทถึงหนึ่งหมื่นบาท

ผู้ได้รับใบอนุญาตให้มีอาวุธปืนติดตัวผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๘ ทวิ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

^๘ มาตรา ๕๙ ห้ามมิให้โอนอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิดให้แก่ผู้ที่ไม่ได้รับใบอนุญาต

^๙ มาตรา ๖๖ ถ้าปรากฏว่าผู้ที่ได้รับใบอนุญาตตามความในพระราชบัญญัตินี้เป็นผู้ซึ่งจะออกใบอนุญาตให้ไม่ได้ให้นายทะเบียนท้องที่หรือรัฐมนตรีสั่งเพิกถอนใบอนุญาตนั้นเสีย เมื่อได้รับคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตแล้วให้ผู้รับใบอนุญาตส่งมอบอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน หรือวัตถุระเบิด และใบอนุญาตแก่นายทะเบียนท้องที่โดยไม่ชักช้า

ถ้าผู้รับใบอนุญาตเป็นคนไร้ความสามารถ หรือเป็นคนเสมือนไร้ความสามารถ หรือเป็นคนวิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ ให้ผู้อนุบาล ผู้พิทักษ์หรือผู้ควบคุมดูแล แล้วแต่กรณีมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามความในวรรคก่อน

^{๑๐} มาตรา ๖๘ เมื่อมีพฤติการณ์อันสมควรสงสัยว่า ผู้รับใบอนุญาตคนใดจะเป็นผู้ต้องห้ามในการออกใบอนุญาตตามมาตรา ๑๓ (๓) (๘) หรือ (๙) นายทะเบียนท้องที่ที่มีอำนาจเรียกประกันหรือทัณฑ์บนจากผู้นั้นได้

ถ้าผู้รับใบอนุญาตดังกล่าวแล้ว หาประกันให้เป็นที่เชื่อถือไม่ได้หรือไม่ยอมทำทัณฑ์บนภายในเวลาอันสมควรตามที่นายทะเบียนได้กำหนดให้ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวันให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นเป็นผู้ซึ่งจะออกใบอนุญาตให้ไม่ได้และให้นำมาตรา ๖๖ และมาตรา ๖๗ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

๑) ยื่นคำขอต่อนายทะเบียนท้องที่ที่ผู้ยื่นคำขอมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร และมีถิ่นที่อยู่ประจำในท้องที่ที่บุคคลนั้นขออนุญาตไม่น้อยกว่าหกเดือน^{๑๑} พร้อมเอกสารหลักฐานประกอบคำขออนุญาต

๒) เจ้าหน้าที่ตรวจสอบเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องและประวัติอาชญากรและให้มีการรับรองความประพฤติของผู้ยื่นคำขอ และพิจารณาคุณสมบัติของผู้ยื่นคำขอให้มิและใช้อาวุธปืนตามมาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง^{๑๒} แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ เพื่อประกอบการออกใบอนุญาตให้ซื้ออาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนส่วนบุคคล (แบบ ป.๓) และใบอนุญาตให้มิและใช้อาวุธปืน (แบบ ป.๔) ว่าเป็นผู้ต้องห้ามออกใบอนุญาตให้มิและใช้อาวุธปืนหรือไม่ รวมทั้งสอบสวนสภาพความเป็นอยู่หรือสิ่งแวดล้อมตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้^{๑๓} ต่อมาเจ้าหน้าที่จะทำความเห็นเสนอนายทะเบียนท้องที่พิจารณา ซึ่งขั้นตอนการพิจารณาจะต้องพิจารณาถึงเหตุผลความจำเป็นของผู้ยื่นคำขอ

^{๑๑} มาตรา ๑๓ วรรค ๑

สำหรับใบอนุญาตให้มิและใช้อาวุธปืน ห้ามออกให้แก่บุคคลซึ่งมีชื่อในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร และมีถิ่นที่อยู่ประจำในท้องที่ที่บุคคลนั้นขออนุญาตน้อยกว่าหกเดือน

^{๑๒} มาตรา ๑๓ ห้ามมิให้ออกใบอนุญาตตามความในหมวดนี้แก่

(๑) บุคคลซึ่งต้องโทษจำคุกสำหรับความผิดตามกฎหมายลักษณะอาญา ดังต่อไปนี้

(ก) มาตรา ๙๗ ถึงมาตรา ๑๑๑ มาตรา ๑๒๐ มาตรา ๑๗๗ ถึงมาตรา ๑๘๓ มาตรา ๒๔๙ มาตรา ๒๕๐ หรือมาตรา ๒๙๓ ถึงมาตรา ๓๐๓

(ข) มาตรา ๒๕๔ ถึงมาตรา ๒๕๗ และพ้นโทษยังไม่เกิน ๕ ปีนับแต่วันพ้นโทษถึงวันยื่นคำขอใบอนุญาต เว้นแต่ในกรณีความผิดที่กระทำโดยความจำเป็นหรือเพื่อป้องกันหรือโดยถูกยั่วโทษ

(๒) บุคคลซึ่งต้องโทษจำคุกสำหรับความผิดอันเป็นการฝ่าฝืนต่อพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด และดอกไม้เพลิง พุทธศักราช ๒๔๗๗ มาตรา ๑๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๙ หรือมาตรา ๓๓ หรือพระราชบัญญัตินี้มาตรา ๗ มาตรา ๒๔ มาตรา ๓๓ หรือ มาตรา ๓๘

(๓) บุคคลซึ่งต้องโทษจำคุกตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปในระหว่างห้าปีนับย้อนขึ้นไปจากวันยื่นคำขอ สำหรับความผิดอย่างอื่นนอกจากที่บัญญัติไว้ใน (๑) และ (๒) เว้นแต่ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๔) บุคคลซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะ

(๕) บุคคลซึ่งไม่สามารถจะใช้อาวุธปืนได้โดยกายพิการหรือทุพพลภาพ เว้นแต่จะมีไว้เพื่อเก็บ ตามมาตรา ๑๑

(๖) บุคคลซึ่งเป็นคนไร้ความสามารถหรือเป็นคนเสมือนไร้ความสามารถหรือปรากฏว่าเป็นคนวิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ

(๗) บุคคลซึ่งไม่มีอาชีพและรายได้

(๘) บุคคลซึ่งไม่มีที่อยู่เป็นหลักแหล่ง

(๙) บุคคลซึ่งมีความประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงอันอาจกระทบกระเทือนถึงความสงบเรียบร้อยของประชาชน

สำหรับใบอนุญาตให้มิและใช้อาวุธปืน ห้ามมิให้ออกให้แก่บุคคลซึ่งมีชื่อในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎร และมีถิ่นที่อยู่ประจำในท้องที่ที่บุคคลนั้นขออนุญาตน้อยกว่าหกเดือน

^{๑๓} คำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ ๖๗๔/๒๔๙๐ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๔๙๐ เรื่อง ระเบียบการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐

เป็นราย ๆ ไป โดยการออกใบอนุญาตสำหรับอาวุธปืนแต่ละกระบอกจะต้องคำนึงถึงหลักสำคัญตามระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง จากนั้นเจ้าหน้าที่จะแจ้งผลการพิจารณาของนายทะเบียนท้องที่ให้ผู้ยื่นคำขอทราบ หากนายทะเบียนมีคำสั่งอนุญาตจะออกใบอนุญาตให้ซื้ออาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนส่วนบุคคล (แบบ ป.๓) ซึ่งใบอนุญาตดังกล่าวมีอายุหกเดือนนับแต่วันออก^{๑๔}

๓) เจ้าหน้าที่จะส่งใบอนุญาตให้ซื้ออาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนส่วนบุคคล (แบบ ป.๓) ตอนที่ ๒ ไปยังนายทะเบียนท้องที่ที่ร้านค้าอาวุธปืนตั้งอยู่โดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ และแนะนำให้ผู้ยื่นคำขออนุญาตให้ซื้ออาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนส่วนบุคคล (แบบ ป.๓) ตอนที่ ๓ ไปซื้ออาวุธปืนจากร้านค้าในท้องที่ที่กำหนดไว้ในคำขอ

๔) เมื่อผู้ยื่นคำขอได้ซื้ออาวุธปืนจากร้านค้าแล้วจะต้องนำอาวุธปืนพร้อมกับใบอนุญาตให้ซื้ออาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนส่วนบุคคล (แบบ ป.๓) ตอนที่ ๓ ไปพบนายทะเบียนท้องที่ที่ร้านค้าอาวุธปืนตั้งอยู่ และนายทะเบียนท้องที่ที่ร้านค้าอาวุธปืนตั้งอยู่จะทำการตรวจสอบใบอนุญาตให้ซื้ออาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนส่วนบุคคล (แบบ ป.๓) ตอนที่ ๒ และตอนที่ ๓ ที่นายทะเบียนท้องที่ที่ออกใบอนุญาตให้ซื้ออาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนส่วนบุคคล (แบบ ป.๓) ส่งมา หากตรวจสอบแล้วอาวุธปืนถูกต้องตรงตามชนิด ขนาด และจำนวนที่ได้รับอนุญาตให้ซื้อ ก็จะออกใบคู่มือประจำปืนให้กับผู้ยื่นคำขอ และเก็บใบอนุญาตให้ซื้ออาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนส่วนบุคคล (แบบ ป.๓) ตอนที่ ๒ และตอนที่ ๓ ไว้เป็นหลักฐาน

๕) จากนั้นนายทะเบียนท้องที่ที่ออกใบคู่มือประจำปืนจะแจ้งให้นายทะเบียนท้องที่ที่ออกใบอนุญาตให้ซื้ออาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนส่วนบุคคล (แบบ ป.๓) ทราบทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับโดยเร็ว และผู้ยื่นคำขอต้องนำอาวุธปืนพร้อมใบคู่มือประจำปืน ไปพบนายทะเบียนท้องที่ที่ออกใบอนุญาตให้ซื้ออาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนส่วนบุคคล (แบบ ป.๓) เพื่อขอออกใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน (แบบ ป.๔) ซึ่งไม่มีกำหนดเวลาตามกฎหมาย เพียงแต่ใบคู่มือประจำปืนจะระบุเวลาว่าต้องไม่ช้ากว่า ๑๕ วัน และเมื่อผู้ขออนุญาตได้มาพบนายทะเบียนท้องที่ดังกล่าวแล้ว นายทะเบียนท้องที่ได้ดำเนินการตรวจสอบอาวุธปืนและใบคู่มือประจำปืนแล้ว หากถูกต้องตรงตามเงื่อนไขในใบอนุญาตให้ซื้ออาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนส่วนบุคคล (แบบ ป.๓) ก็จะออกใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน (แบบ ป.๔) หากผิดเงื่อนไขจะงดการออกใบอนุญาตและส่งให้เจ้าหน้าที่อื่นต่อไป

^{๑๔} มาตรา ๒๓ ใบอนุญาตสำหรับอาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืน ตามความในส่วนนี้จะออกได้แต่ตามประเภทและมีกำหนดอายุ ดังต่อไปนี้

๑.ล๑

๑.ล๑

(๒) ใบอนุญาตให้ซื้อ มีอายุหกเดือนนับแต่วันออก

๑.ล๑

๑.ล๑

๒.๓ สภาพปัญหาที่เกิดขึ้น

พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ มาตรา ๔ (๖)^{๑๕} ได้บัญญัติความหมายของการมีอาวุธปืน ไม่ว่าจะเป็นการมีกรรมสิทธิ์หรือมีไว้ในครอบครอง และมาตรา ๗^{๑๖} มีวัตถุประสงค์ในการห้ามมิให้ผู้ใดมีอาวุธปืนเว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนท้องที่ เมื่อพิจารณาบทบัญญัติดังกล่าวเห็นว่า การที่บุคคลใดจะมีอาวุธปืนไม่ว่าโดยมีกรรมสิทธิ์หรือมีไว้ในครอบครองจะต้องได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนท้องที่เสียก่อน และได้แบ่งประเภทของใบอนุญาตสำหรับอาวุธปืนและกำหนดอายุใบอนุญาตแต่ละประเภทไว้อย่างชัดเจน อีกทั้ง ไม่มีบทบัญญัติใดที่กำหนดให้ใบอนุญาตประเภทหนึ่งใช้แทนใบอนุญาตอีกประเภทหนึ่งได้ ดังนั้น เมื่อผู้ยื่นคำขอได้ดำเนินการซื้ออาวุธปืนจากร้านค้าแล้ว ผู้ยื่นคำขอย่อมมีกรรมสิทธิ์และมีอาวุธปืนไว้ในครอบครอง แต่ยังไม่ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนท้องที่ให้มีอาวุธปืนจนกว่าจะได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน (แบบ ป.๔) สำหรับใบอนุญาตให้ซื้ออาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนส่วนบุคคล (แบบ ป.๓) นั้น เป็นเพียงใบอนุญาตใช้ในการดำเนินการซื้ออาวุธปืนจากร้านค้าเท่านั้น และไม่มีบทบัญญัติใดให้สามารถใช้แทนใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน (แบบ ป.๔) ได้ เนื่องจากเมื่อซื้ออาวุธปืนแล้วอายุของใบอนุญาตให้ซื้ออาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนส่วนบุคคล (แบบ ป.๓) ย่อมสิ้นสุดลงแล้ว

เมื่อพิจารณาบทบัญญัติของพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ แล้ว เห็นว่า ไม่ปรากฏว่ามีบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการครอบครองอาวุธปืนและกำหนดเวลาในระหว่างการยื่นขอออกใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน (แบบ ป.๔) และการอนุญาตให้ครอบครองอาวุธปืนภายหลังจากการซื้ออาวุธปืนจากร้านค้าแต่อย่างใด อีกทั้ง การที่ใบคู่มือประจำปืนที่ระบุข้อความตอนท้ายว่า “ใบคู่มือนี้ใช้ได้เพียงนำอาวุธปืนที่ซื้อไปแจ้งและขอรับใบอนุญาตประจำปืนต่อนายทะเบียนภูมิลำเนาไม่ช้ากว่า ๑๕ วัน” ก็เป็นการกำหนดระยะเวลาโดยไม่มีบทบัญญัติรองรับ จึงเป็นเพียงระยะเวลาเร่งรัดให้ผู้ยื่นคำขอไปพบนายทะเบียนท้องที่ที่ออกใบอนุญาตให้ซื้ออาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนส่วนบุคคล (แบบ ป.๓) เพื่อขอออกใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน (แบบ ป.๔) เท่านั้น ไม่มีสภาพบังคับให้ผู้ยื่นคำขอต้องดำเนินการภายในกำหนดเวลาดังกล่าวและไม่ถือว่าเป็นใบอนุญาตให้มี (ครอบครอง) อาวุธปืนแต่อย่างใด นอกจากนี้ ในกรณีที่ทะเบียนท้องที่ที่ออกใบอนุญาตให้ซื้ออาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนส่วนบุคคล (แบบ ป.๓) ส่งใบอนุญาตให้ซื้ออาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนส่วนบุคคล (แบบ ป.๓) ตอนที่ ๒ ไปยังนายทะเบียนท้องที่ที่ร้านค้าอาวุธปืนตั้งอยู่หรือกรณีที่นายทะเบียนท้องที่ที่ร้านค้าอาวุธปืนตั้งอยู่ซึ่งออกใบคู่มือประจำปืนจะแจ้งให้นายทะเบียนท้องที่ที่ออกใบอนุญาต

^{๑๕} มาตรา ๔ (๖) ฎลพ.

ฎลพ.

“มี” หมายความว่า มีกรรมสิทธิ์หรือมีไว้ในครอบครอง แต่ไม่หมายความถึงการที่อาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิดที่มีไว้โดยชอบด้วยกฎหมายและตกอยู่ในความครอบครองของบุคคลอื่นซึ่งไม่ต้องห้ามตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้เท่าที่จำเป็นเพื่อรักษาสิ่งที่มีให้สูญหาย

ฎลพ.

ฎลพ.

^{๑๖} โปรดดูเชิงอรรถที่ ๔, ข้างต้น

ให้ซื้ออาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนส่วนบุคคล (แบบ ป.๓) ทราบทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ นั้น ก็เป็นเพียงแนวทางปฏิบัติสำหรับนายทะเบียนท้องที่ แต่ไม่มีบทบัญญัติของกฎหมายกำหนดเกี่ยวกับวิธีการแจ้งหรือส่งใบอนุญาตหรือใบคู่มือประจำปีไว้เช่นกัน

ดังนั้น เมื่อพิจารณาสภาพปัญหาข้างต้นแล้วเห็นว่า การที่ไม่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับกำหนดเวลาในการยื่นขอออกใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน (แบบ ป.๔) และการอนุญาตให้ครอบครองอาวุธปืนจากนายทะเบียนท้องที่ในระหว่างการยื่นขอออกใบอนุญาตดังกล่าวภายหลังจากการซื้ออาวุธปืนจากร้านค้าไว้ และใบอนุญาตให้ซื้ออาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนส่วนบุคคล (แบบ ป.๓) ไม่สามารถใช้แทนใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน (แบบ ป.๔) การควบคุมการครอบครองอาวุธปืนจึงขาดการควบคุมจากกฎหมายอย่างต่อเนื่อง จึงมีโอกาสดังกล่าวอาวุธปืนจะถูกโอนไปให้แก่ผู้อื่นโดยที่ไม่ได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนท้องที่ ซึ่งไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ ที่กำหนดให้การมีอาวุธปืนจะต้องได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนท้องที่ อีกทั้ง อาวุธปืนดังกล่าวอาจตกอยู่ในครอบครองของบุคคลที่มีเจตนาทุจริตและอาจจะถูกนำไปใช้ก่อเหตุอาชญากรรมหรือคดีอุกฉกรรจ์ และหากผู้ครอบครองอาวุธปืนดังกล่าวถูกดำเนินคดีเกี่ยวกับอาวุธปืนดังกล่าวในระหว่างนั้นย่อมมีผลทำให้อาวุธปืนเป็นอาวุธปืนผิดกฎหมาย (ปืนเถื่อน) ซึ่งจากข้อมูลของสำนักงานตำรวจแห่งชาติพบว่า ในปี พ.ศ. ๒๕๖๗ มีคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ จำนวน ๒,๒๘๐ คดี และยุทธการปราบปรามผู้มีอิทธิพลของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ สามารถจับกุมผู้ต้องหาพร้อมอาวุธปืนได้กว่า ๘๘๐ กระบอก อาวุธสงคราม และเครื่องกระสุน ๖,๙๔๖ นัด^{๓๗} นอกจากนี้ ในการแจ้งหรือการส่งใบอนุญาตหรือใบคู่มือประจำปีระหว่างนายทะเบียนท้องที่ซึ่งมีแนวทางการปฏิบัติโดยวิธีการทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับนั้น ทำให้เกิดความล่าช้าในการประสานการปฏิบัติระหว่างนายทะเบียนท้องที่ จึงไม่สอดคล้องกับการติดต่อหรือส่งเรื่องถึงกันระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกัน ที่สามารถกระทำโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และพระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๕ ผู้เขียนจึงเห็นว่า บทบัญญัติเกี่ยวกับการออกใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน (แบบ ป.๔) ต่อนายทะเบียนท้องที่ ในกรณีที่เป็นการซื้ออาวุธปืนจากร้านค้าต่างท้องที่ของพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ ยังไม่บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ของกฎหมายและไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน

^{๓๗} แนวหน้า (ออนไลน์), 'สำนักงานตำรวจแห่งชาติ'สรุปผลงานประจำปี ๒๕๖๗ (๓๐ ธันวาคม ๒๕๖๗),

จึงไม่สอดคล้องกับหลักการประเมินผลสัมฤทธิ์ ตามมาตรา ๓๑^{๑๘} ประกอบมาตรา ๓^{๑๙} มาตรา ๕ วรรคหนึ่ง^{๒๐} และมาตรา ๒๑ (๔)^{๒๑} แห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบมาตรา ๗๗^{๒๒} ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ รวมทั้งกรณีการแจ้งหรือส่งดังกล่าวที่ไม่สอดคล้องกับสภาวการณ์ที่เปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีและเกิดความล่าช้า ซึ่งเป็นอุปสรรคในการพิจารณาอนุญาต และไม่สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลที่ต้องการปฏิรูประบบราชการไปสู่ราชการทันสมัยในระบบดิจิทัล (Digital Government)

๓. วิเคราะห์แนวทางในการแก้ไขปัญหา

การขออนุญาตมีและใช้อาวุธปืน ตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ ต้องมีการควบคุมการมีอาวุธปืนไว้ในครอบครองอย่างเข้มงวด ผู้ยื่นคำขอมีและใช้อาวุธปืนจึงต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามของการมีและใช้อาวุธปืนอยู่ตลอดเวลา ตั้งแต่ได้รับใบอนุญาตให้ซื้ออาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนส่วนบุคคล (แบบ ป.๓) จนถึงขั้นตอนการยื่นขอออกใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน (แบบ ป.๔) ภายใต้บทบัญญัติของกฎหมายที่กำหนดระยะเวลาการยื่นขอใบอนุญาต การครอบครองอาวุธปืนอย่างถูกต้องตามกฎหมาย และการใช้ดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่ในการดำเนินการไว้อย่างชัดเจน ดังนั้น การแก้ไขปัญหาดังกล่าวจึงต้องมีบทบัญญัติเกี่ยวกับกำหนดเวลาในการ

^{๑๘} มาตรา ๓๑ ในการประเมินผลสัมฤทธิ์ต้องดำเนินการโดยรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง และพิจารณาให้สอดคล้องกับหลักการตามหมวด ๑ บททั่วไป และหมวด ๓ การตรวจสอบเนื้อหาของร่างกฎหมาย รวมทั้งต้องคำนึงถึงเรื่องดังต่อไปนี้

ฯลฯ

ฯลฯ

^{๑๙} มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

ฯลฯ

ฯลฯ

“การประเมินผลสัมฤทธิ์” หมายความว่า การประเมินผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นจากการบังคับใช้กฎหมาย และกฎที่ได้ผลตรงตามวัตถุประสงค์ของการตรากฎหมายนั้นมากน้อยเพียงใด คำนึงถึงภาระที่เกิดขึ้นแก่รัฐและประชาชนหรือไม่ หรือมีผลกระทบอันก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่ประชาชนหรือไม่ เพียงใด

ฯลฯ

ฯลฯ

^{๒๐} มาตรา ๕ หน่วยงานของรัฐพึงจัดให้มีกฎหมายเพียงเท่าที่จำเป็น และยกเลิกหรือปรับปรุงกฎหมายที่หมดความจำเป็นหรือไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ หรือที่เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตหรือการประกอบอาชีพโดยไม่ชักช้าเพื่อไม่ให้เป็นภาระแก่ประชาชน

ฯลฯ

ฯลฯ

^{๒๑} มาตรา ๒๑ หน่วยงานของรัฐต้องตรวจสอบและพิจารณาจัดทำร่างกฎหมายให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

ฯลฯ

ฯลฯ

(๔) ยกเลิกหรือปรับปรุงกฎหมายที่หมดความจำเป็นหรือไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ หรือที่เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตหรือการประกอบอาชีพเพื่อไม่ให้เป็นภาระแก่ประชาชน

ฯลฯ

ฯลฯ

^{๒๒} โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑, ข้างต้น

ดำเนินการขอยกใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน (แบบ ป.๔) และการครอบครองอาวุธปืน หลังจากซื้ออาวุธปืนจากร้านค้าที่ต้องได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนท้องถิ่น โดยมีการควบคุมการครอบครองอาวุธปืน ด้วยใบอนุญาตและกำหนดผลของไม่ดำเนินการภายในกำหนดเวลา เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว^{๒๓} นอกจากนี้ ในการแจ้งหรือการส่งใบอนุญาต ใบคู่มือประจำปี และเอกสารที่เกี่ยวข้อง จะต้องดำเนินการอย่างรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ และลดค่าใช้จ่าย เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน ซึ่งการติดต่อหรือส่งเรื่องถึงกันในระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกัน สามารถกระทำโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์และถือว่าการชอบด้วยกฎหมายและใช้เป็นหลักฐานได้ตามกฎหมาย ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๕^{๒๔} และยังสอดคล้องกับข้อ ๒๙^{๒๕} ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๖๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ที่กำหนดให้การติดต่อราชการให้ดำเนินการด้วยระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์เป็นหลัก

ผู้เขียนเห็นว่า พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ ควรมีการแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติเกี่ยวกับกำหนดเวลาในการยื่นขอยกใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน (แบบ ป.๔) โดยกำหนดให้ในระหว่างที่ยื่นขอใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน (แบบ ป.๔) ให้ถือว่า ใบอนุญาตให้ซื้ออาวุธปืน (แบบ ป.๓) เป็นใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนชั่วคราว จนกว่านายทะเบียนจะมีคำสั่งอนุญาตหรือมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น แต่ทั้งนี้ ให้สามารถใช้ใบอนุญาตให้ซื้ออาวุธปืน (แบบ ป.๓) แทนใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน (แบบ ป.๔) ไม่เกิน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ซื้อปืนจากร้านค้า หากพ้นกำหนดดังกล่าวแล้วให้ถือว่าผู้ยื่นคำขอไม่ได้รับอนุญาตให้มีอาวุธปืน ซึ่งเป็นการกำหนดเวลาเพื่อมิให้ใช้บทบัญญัตินี้หลีกเลี่ยงยื่นขอยกใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน (แบบ ป.๔) และหากพ้นกำหนดเวลาแล้วเมื่อกฎหมายกำหนดให้ไม่ได้รับอนุญาตให้มีอาวุธปืน เจ้าของอาวุธปืนก็สามารถใช้สิทธิอุทธรณ์ได้ต่อไปได้ นอกจากนี้ ควรมีแนวทางการปฏิบัติกรณีการออกใบอนุญาตให้ซื้ออาวุธปืน (แบบ ป.๓) หรือออกใบคู่มือประจำปี ซึ่งจะต้องมีการแจ้งผลการออกใบอนุญาต ใบคู่มือประจำปี และเอกสารที่เกี่ยวข้องให้นายทะเบียนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องอีกแห่งหนึ่งทราบ ให้การติดต่อหรือส่งเรื่องกระทำโดยใช้วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้เกิดความรวดเร็ว มีประสิทธิภาพ และลดค่าใช้จ่าย ในการประสานการปฏิบัติระหว่าง

^{๒๓} โปรดดูเชิงอรรถที่ ๔, ข้างต้น

^{๒๔} มาตรา ๑๕ ในการติดต่อหรือส่งเรื่องถึงกันในระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกัน ระหว่างเจ้าหน้าที่ของรัฐกับหน่วยงานของรัฐ หรือระหว่างประชาชนกับหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในส่วนที่เกี่ยวกับหน้าที่หรืออำนาจของเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้น ถ้าได้กระทำโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์แล้ว ให้ถือว่าการชอบด้วยกฎหมายและใช้เป็นหลักฐานได้ตามกฎหมาย หากหน่วยงานของรัฐ หน่วยงานใดไม่สามารถรองรับวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ได้ จะตราพระราชกฤษฎีกา ยกเว้นให้เป็นกรณี ๆ ไปก็ได้ โดยต้องระบุเหตุผลความจำเป็นและระยะเวลาที่จะยกเว้นให้

^{๒๕} ข้อ ๒๙ การติดต่อราชการให้ดำเนินการด้วยระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์เป็นหลัก เว้นแต่กรณีที่เป็นข้อมูลข่าวสารลับชั้นลับที่สุดตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ หรือเป็นสิ่งที่มีความลับของทางราชการชั้นลับที่สุดตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการรักษาความปลอดภัยแห่งชาติ หรือมีเหตุจำเป็นอื่นใดที่ไม่สามารถดำเนินการด้วยระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์ได้

นายทะเบียนท้องที่ ซึ่งสอดคล้องการส่งเสริมให้การทำงานและการให้บริการของภาครัฐสามารถใช้วิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์เป็นหลักได้ตามพระราชบัญญัติการปฏิบัติราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๕ และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๖๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๔. บทสรุป

ปัญหาการครอบครองอาวุธปืนในระหว่างการยื่นขอออกใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืน (แบบ ป.๔) ต่อนายทะเบียนท้องที่ กรณีที่เป็นการซื้ออาวุธปืนจากร้านค้าต่างท้องที่ เป็นประเด็นสำคัญที่ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. ๒๔๙๐ ไม่ว่าจะเป็นนายทะเบียนท้องที่ หรือพนักงานสอบสวน จะต้องพบเจอเมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า มีการจับกุมดำเนินคดีในความผิดเกี่ยวกับอาวุธปืนที่ผู้ขออนุญาตไม่นำอาวุธปืนและใบอนุญาตไปพบนายทะเบียนท้องที่ที่ออกใบอนุญาตให้ซื้ออาวุธปืนหรือเครื่องกระสุนปืนส่วนบุคคล (แบบ ป.๓) เพื่อขอออกใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน (แบบ ป.๔) หรือถูกจับกุมในระหว่างการยื่นขอออกใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืน (แบบ ป.๔) ผลทางกฎหมายจะเป็นอย่างไรนั้น ไม่ได้บัญญัติของกฎหมายกำหนดสำหรับกรณีดังกล่าวไว้ ซึ่งจะเกิดปัญหาของผู้ปฏิบัติในการตีความหรือการใช้ดุลพินิจ ดังนั้น การควบคุมการครอบครองอาวุธปืนหลังจากซื้ออาวุธปืนจึงต้องมีมาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมการครอบครองอาวุธปืนโดยนายทะเบียนท้องที่อย่างต่อเนื่องทุกขั้นตอนของการขออนุญาต โดยมีบทบัญญัติของกฎหมายที่กำหนดระยะเวลาการยื่นขอใบอนุญาต การครอบครองอาวุธปืนอย่างถูกต้องตามกฎหมาย และการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ในการดำเนินการไว้อย่างชัดเจนเพื่อไม่ให้มีโอกาสที่อาวุธปืนจะถูกโอนไปให้แก่ผู้อื่นโดยที่ไม่ได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนท้องที่ หากไม่มีการควบคุมอาวุธปืนดังกล่าวอาจทำให้มีการนำอาวุธปืนนั้นไปก่ออาชญากรรมได้โดยง่าย ซึ่งจะเป็นอันตรายต่อความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของบุคคล ตลอดจนกระทบต่อความสงบเรียบร้อยในสังคม